

Referat despre Tudor Arghezi in literatura romana

Arghezi in timpul vietii sale a scris atat poezii, cat si proza.

Din cadrul operelor in proza amintim lucrari mai mici ca: Icoane de lemn (1929), Poarta neagra (1930), Tablete din ora de Kutu (1933), Bilete de papagal (1946), Pagini din trecut (1955), Lume veche, lume noua (1958), Tablete de cronicar (1960), Cu bastonul prin Bucuresti (1962), Razlete (1967); si romane ca: Ochii maicii Domnului (1934), Cimitirul Buna-vestire (1936), Lina (1967).

Poeziile sale au aparut in volume ca: Cuvinte potrivite (1927), Flori de mucigai (1931), Versuri de seara (1935), Hore (1939), Una suta una poeme (1947), 1907-Peizaje (1955), Cantare omului (1956), Stihuri pestrite (1957), Frunze (1961), Poeme noi (1963), Cadente (1964), Silabe (1965), Ritmuri (1966), Noaptea (1967). in aceste poezii scriitorul abordeaza mai multe teme.

in cadrul poeziei filozofice urmareste ars poetica in poeziile Ruga de seara, Testament, Portret; lirica sociogonica in "Cantarea omului"; si lirica existentiala in cautarea lui Dumnezeu si in confruntarea cu moartea. in Psalmi poezia filozofica argheziana se adapa din singuratatea, ca fiinta ganditoare a omului pe pamant. Sursa ei se afla in permanenta cautare a unui "Dumnezeu" care refuza a se arata si care determina o stare suflenteasca de permanenta pendulare intre credinta si tagada. Poetul accepta si refuza succesiv existenta dumnezeului, trecand prin cele mai felurite si contradictorii stari de spirit. Esecul lui Arghezi de a ajunge la revelatia divina l-a condus pe acesta la o viziune panteistica asupra vietii atata vreme cat cerul ramane mut. in tema confruntarii omului cu moartea distingem trei atitudini:

- a.) spaima de neifiinta, de neant (Duhovniceasca)
- b.) acceptarea ca pe un dat firesc, in sens mioritic, a mortii (De-a v-ati ascuns)
- c.) spaima de moarte care este atenuata de gandul ca, atat cat traieste, omul se ilustreaza prin realizarile si implinirile sale (De ce-as fi trist ?).

Poezia sociala in conceptia lui Tudor Arghezi este una de angajare sociala, de participare activa la transformarea naturii si a omului insusi, a societatii asa cum vedem in Ruga de seara, Testament, Belsug, Plugule, Caligula, Blesteme, Cantare omului, 1907-Peizaje.

Poezia erotica argheziana se resimte de influenta eminesciana. Poezii de dragoste intalnim in volumele Cuvinte potrivite (Melancolie, Toamna, Despartire, Creion (obrajii tai mi-s dragi), Creion (Trecand pe puntea-ngusta)) si volumul Versuri de seara.

Doua atitudini se pot defini in trairea sentimentului de dragoste:

- a.) Una de reticenta, de amanare a clipei erotice (Melancolie, Creion (Obrajii tai mi-s dragi))
- b.) implinirea erotica care este urmarita si exprimata in ambianta universului casnic din care natura vegetala si animala, in toata bogatia, varietatea si splendoarea ei, nu poate lipsi.

Femeia devine stapana acestui univers, ea fertilizeaza acest univers in care barbatul devine sub influenta pozitiva a femeii un luptator si un demiurg (Mireasa, Casnicie, Mirele).

Urmarind Poezia jocului, a boabei si a faramiei observam ca Tudor Arghezi continua traditia lui Emil Girleanu si a lui George Topirceanu in descrierea universului marunt, al vietuitoarelor fara cuvant. Nicaieri ca pana la el lumea vietuitoarelor fara cuvant, de la gazele minuscule, la felurimea pasarilor (cocosi, randunele, vrabii, lastuni, etc.) si patrupedelor casnice (vaci, magari, iezi, porci, catei, pisici, etc.) n-a capatat un contur mai unitar si mai complex zeitatea umana, in cele mai felurite ipostaze, de la copil pana la matur. Poetul se coboara pana la dimensiunea ludica a vietii. Din toata aceasta poezie (Cantec de adormit Mitura, Versuri de seara, Buruieni, Martisoare, Cartea cu jucarii, Copilaresti, Prisaca), reiese gingasie, inocenta, prosopetie si delicatete. Universul e marunt, atitudinea e de joc, dar mestesugul poetului e neintrecut si metafora se insinueaza firesc in text pentru a sublinia ca esentele cele mari ale vietii exista si in lumea marunta de cele mai multe ori adevarate si mai convingatoare ,in orice caz statornice, decat in lumea grava a oamenilor.